

Bir Hizb-ut Tahrir Gencinin Vefat Taziyesi

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

“Müminlerden öyle adamlar vardır ki, Allah’a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. Bir kısmı da beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.”

[Ahzab 23]

Allah’ın kaza ve kaderine iman etmekle birlikte biz, 18 Mayıs Pazartesi günü hakkın rahmetine intikal eden Mirzakhanov Mirzabehrom kardeşimizin vefatı nedeniyle İslam ümmetine taziyelerimizi iletiyoruz.

Mirzabehrom, Tacikistan’ın Khujand kentinde 1973 yılında dünyaya geldi. **Hizb-ut Tahrir** ile davet taşıdı. Yorulmadan usanmadan daveti taşımak için çalıştı, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletinde İslami hayatı başlatmak için elinden gelen çabayı sarf etti. Allah konusunda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadı.

Mirzabehrom’un **Hizb-ut Tahrir** saflarında ideolojik ve politik faaliyetleri, Tacikistan’daki zorba rejimin gözünden kaçmadı. Bu yüzden faaliyetlerini sona erdirmek için 2001 yılında tutukladı. Zorbalar ve zalimlerin zulmüne maruz kaldı. Cezaevinde maruz kaldığı acımasız muamele sonucu beyninde tümör belirdi. 2009 yılında birinci derecede engelli kategorisinde değerlendirildi. Mirzabehrom, 2010 yılında hapisten çıktıktan sonra hastalığı nedeniyle zamanının çoğunu hastanede geçirdi. Ancak hastalığına rağmen bir an olsun bile davet faaliyetlerine ara vermedi. Tekerlekli sandalyede olmasına rağmen daveti taşımayı sürdürdü. Müslümanları iyilik ve hakka çağırmaya devam etti. Bu durumda bile faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Bu sebeple Tâğut’un ajanları, tekerlekli sandalyede iken bile onu ifadeye çağırdılar. Faaliyetlerini durdurmasını istediler ve çalışmalarını engellemeye çalıştılar. Ancak merhum kardeşimiz, pozisyonu üzerinde kaya gibi sebat etti. *“Davetime devam edeceğim, ölsem bile bu yoldan dönemeyeceğim, elinizden geleni yapın”* demesi zorbaları çılgına çevirdi.

Allah, Mirzabehrom kardeşimizi engin rahmetiyle kuşatsın, Peygamberler, Sıddıklar, şehitler ve Salihler ile birlikte onu cennetine koysun. Onlar ne güzel dostturlar. Ayrıca bize ve ailesini sabır ve metanet ilham eylesin.

Hep birlikte davet taşıdığımız, tek saf olduğumuz kardeşimizin vefatından dolayı aşırı üzüntülü olmamıza rağmen biz ancak Rabbimizi razı eden şeyi söyleriz:

﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾ **“Biz şüphesiz Allah’a aitiz ve şüphesiz O’na döneceğiz” derler.** [Bakara 156]